

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

VIII. Quantæ sit venerationi Loiola palatiu[m] , & quanto illic animarum bono festus Ignatio celebretur dies.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

ira omnem eius cogitationē, & amorem excussit penitus, vt Loyola, & Ognēs, & domus suā, ac familiā nomina, pro barbaris vocibus apud ipsum sonarent, & significatus peregrini. quin multis etiam post annis, rogatus ab Sobrino suo quodam duce haud scio, consilium, an opem ad iungendum fœdus nuptiarum quod foret etiam Loiolæ dominis decorum; ab eo ministerio refugit, velut ab se alienissimo, qui mundi contemptum Christi causa professus, domum illic haberet nullam quam agnosceret pro sua, cuiusve honori, & commodis laboraret; atque istæ (subdebat) germanæ suat illorum comitates, qui vt Christum sequantur, sæculo nuntium remittunt, exuere animo quoad possunt omnem terrenorum memoriam, vt meminerint tantum cœlestia; & vrbaniates vſitatas eo minoris ducere, quo magis diuino obsequio student. Addit autem, totis vndecim retro annis, nihil se quicquam, ex familia Loiolæ cuiquam planè scripsisse; quòd olim sæculum relinquens apud se ratum fixumque statuisset, nullam sibi deinceps illic familiam, domumque superesse. Iam quas inde acciperet literas, aliud ab eo responsum non ferebant præter serias ad humana spernenda, & sanctimoniam sectandam adhortationes: factum nihilominus aliquando vt è domesticis adiutor, quasi rem ferret illi gratissimam, importunè cubiculum irrumpens, fasciculum ei ab Loiola, redderet litterarum; ille, vt erat Deum orans, exceptum statim in ignem coniecit præſente adhuc illo qui tulerat, haud pensi plus habens recreandi suos aliquo responso, quam eorum literis recreari.

VIII.

*Quanta sit
venerationi
Loiola pala-
riū, & quan-
to illic ani-
marum bono
festus Igna-
tio celebretur
dies.*

Nec verò propterea ingloriam domum reliquit Ignatius, quod perinde illam habuerit velut ab se nunquam habitatam: imo ipse plus vnus splendoris, ac nominis, ex ea aufugiens, eidem conscivit, quam quicquid aorum fuerat censendis maiorum titulis, ostentandisque honorum insignibus. Palatium quidem, siue vt incolæ appellant, Loiolæ turris, in qua & mundo natus, & ad Deum conuersus, totâ dum hæc scribo Hispaniâ, nedum Cantabriâ, pro celeberrimo habetur frequentatûrque sanctitatis illius monumento. Sita est, quo more, & aliæ tractus illius ditiones, ab domorum frequentia procul, aperto in campo, qui se duo inter oppida expandit; vni Aspeitia; Alcoitia alteri nomen est. Illuc vicinis circum ex populis, toto quidem anno, sed potissimum Iulio ad festum S. Ignatij, qui pridie Calendas Augusti colitur, per totum octiduum, vis hominum innumerabilis confluit, veneratura nomen, sacraque monumenta popularis sui, tulerisque Sancti. Estque vt pium sic mirum spectaculum, prospicere integros supplicantium populos, per angustos calles illarum rupium ex quinque prouinciarum pagis & oppidis per multa etiam nonnullos milliaria decurrentes, & audire procul sacra illa, & sylvas, Rosarij Virginis, sacris cantibus personantes, interiectis venuste vernacula lingua carminibus in Beati laudes, pia magis quàm eleganti vena promptis. Et quia ædes sacra multitudini tantæ, longo spatio impar est, celebrandis sacris vestibulum illi pro Sacratio fit, planities latè à vestibulo patens pro Templi Basilica. Iam beneficia, iam & miracula, quibus serui sui gloriosum nomen illustrat Deus; iam anathemata Eucharistica, in memoriam appensa impetratorum ab eo muncrum quis facillè numeret: inter

ter

ter quæ tamen, pretium fert omnium maximum, animarum prouentus, quotannis inde colligi solitus, & ab inueteratis flagitiis, perditorum ad frugem reductio, quos ubi fortè vicini comites, aut festi pompa, aut etiam nundina, quaqua versum immunes, eò pellegerint, pungit mox, vritque diuina lux quædam ex ijs velut parietibus expirans, qua salubri dolore colliquescunt; nec prius abscedunt, quin multo cum fletu confessione sacra animum expiarint. Ad excipiendos porrò pœnitentes, quorum multi vitæ anteactæ annos omnes retexunt, alij complures; neque Societatis Patres, nec propinquus duobus ex oppidis Sacerdotes in subsidium acciti sufficiunt, solenni concursu totos octo dies occupante, quos & pontificia pœnarum venia, & musici concentus, & præstantium Oratorum exornant conciones. Accumbentium verò mensæ Christi annuus numerus ad quindecim millia. Est hæc pars altera pij cultus qui S. Ignatij natali domui exhibetur. Nec minor altera, quæ publica gratulatione, lætitiisque peragitur. Est enim ijs locis in more positum, vt Sanctorum virtutem, maximè tutelarium, militaribus ludicris cohonestent; quare statis inter octo quos dixi diebus, prodire turmatim videas hinc inde, aduersus & ante palatium acies, schemate Maurico, partitis coloribus elegantes, & strictis ad manum breuibus gladiis, singulari primum certamine: post manipulatim, mixto denique confusè vtrimque prælio, belliciere simulachra; nec deest agitatio taurorum ijs regionibus vsitata; nec alicubi etiam scenarum choragia, in quas decus aliquod viri Sancti ab egregiis actoribus edatur; noctes demum ipsæ & pingui lampade, & lætis funalibus, & missilibus ignium cometis vincuntur. His in sanctum Patrem addicti obsequij itudiis, haud quidem prius vti cœpit illarum prouinciarum ingenua pietas, quam illi publicos honores suprema authoritas decreuisset. Verùm multò ante, ipsoque adhuc superstite, solum illud natale, domusque parietes, quòd eum mundo, & cœlo dedissent; & illic editus, ibidem se totum Deo consecrasset; apud magnos viros eisdemque Sanctos venerationem habuerunt B. Franciscum Borgiam, & Hieronymum Natalem, qui pijs osculis, & lacrymis ea coluerunt, censueruntque digna æstimatione quam à posteris nacta sunt. Certè cubiculum ubi flens ac gemens Ignatius primos vitæ annos melioribus mutauit, & nouos de cœlo instinctus hausit, donumque perpetuum castimonie singularis, eum veluti sensum sanctitatis illius retinuit, vt quem mala fors ad illud violandum, impulerit, aliqua præsertim fœditate, ipsi parietes sentire iniuriam visi sint, etiam priusquam ex profanis vsibus ad sacros transferrentur. Rescitum de quodam externo milite; nec diu postea de viro magis nobili quàm probo; ab Loyolæ dominis hospitis exceptos, & in illo Ignatij quondam conclauis locatos, dum nescio quid minus castum tentassent, concussa domus terribilimotu, visisque ingentibus ita exterritos, vt horrerent toti. Contra verò nonnullis bonæ mentis, ibidem pernoctantibus contigit, abrumpi derepente somnos, infundique nunc insuetas alioqui de rebus diuinis cogitationes; nunc eorum quæ fortè peccassent detestationem, affectusque suauissimos ignota sibi antea pietatis.

Sed redeamus ad Ignatium in viam. Remissis ergo Nazareto famulis

IX.

B 3

duobus,